

Ah, ve srca, usmiljenju tuja,
ni levit mu več upa ne vzbuja...
ubogi Mursa!

Po cesti, glej, voz pridrči,
pred bleskom zastrè si oči
ob mostu Mursa.

„Kdo vlije mi v dušo moči?
Kdo z mano svoj plašč razdeli
kakor Kristus?“

„Kdo s pogledom priveže me nase
za radost, ki z besedo ne da se,
radost milosrčja?“

Ah, angelji v nebu pojó,
če prosjaku mogotci dajo —
Aleluja!

— Da, to je bilo že zdavnaj. In v sobo k nama se je slišalo petje deklet in nabijanje kopit, midva pa sva sedela ob dolgi smrekovi mizi, kakor so po vojašnicah, zatopljena v svoja literarna dela. Kje so tisti časi, kje tista dekleta, in kje je prijatelj Murn!

MIRAN JARC:

V MRAKU OB AKORDIH KLAVIRJA.

Še, še nalivaj melodij skeleče
mi vino v ždeče duše čašo prazno!
Prapokrajin molčanje neizrazno
pretoči v zvočij valovanje hladeče.

Zastri mi okna srca s svilenino
vonjivih akordov, da me ne premoti
spet oni večni potnik k daljni poti...
Še, še mi v dušo godbe vroče vino!

25

Ni za razumeti!
24/2920